

12-09-2020

† Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς. Γενέθλιον τῆς
Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἁειπαρθένου Μαρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος δ'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.

Σπῆχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ
Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Σπῆχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη
ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἡμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Σπῆχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο
αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλ-
μοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν
ἡμῖν...

Ἀπολυτίκιον τῆς Θεοτόκου

Ἦχος δ'

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν
ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ
γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιο-
σύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν
εὐλογίαν· καὶ καταργήσας τὸν θάνα-
τον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν
αἰώνιον. (γ')

Μετὰ τὴν α' Σπυριδίου,

Κάθισμα τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἀναβόησον Δαυΐδ, τί ὥμοσέ

σοι ὁ Θεός; Ἄ μοι ὥμοσε φησί, καὶ
ἐκπεπλήρωκεν ἰδοὺ, ἐκ τοῦ καρποῦ
τῆς κοιλίας μου δοὺς τὴν Παρθένον·
ἐξ ἧς ὁ πλαστοουργός, Χριστὸς ὁ νέος
Ἀδάμ, ἐτέχθη βασιλεύς, ἐπὶ τοῦ
θρόνου μου· καὶ βασιλεύει σήμερον, ὁ
ἔχων τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. Ἡ
στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τρο-
φὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Μετὰ τὴν β' Σπυριδίου

Ἦχος δ'

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί, καὶ ἐξ
ὀσφύος τοῦ Δαυΐδ, ἡ θεόπαις Μαριάμ,
τίκτεται σήμερον ἡμῖν, καὶ νεουρ-
γεῖται, ἡ σύμπασα καὶ θεουργεῖται.
Συγχάρητε ὁμοῦ, ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ·
αἰνέσατε αὐτήν, αἱ πατριαὶ τῶν
ἐθνῶν, Ἰωακείμ εὐφραίνεται, καὶ
Ἄννα πανηγυρίζει κραυγάζουσα· Ἡ
στεῖρα τίκτει, τὴν Θεοτόκον, καὶ τρο-
φὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τὸ αὐτὸ

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν' Ψαλμὸς εἰς ἤχον β'

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ
μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος
τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας
μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ
γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν
μου ἐστὶ διὰ παντός.

Οἱ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πο-
νηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συ-
νελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ
με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ

ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθα-
ρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα
λευκανθήσομαι.

Λκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τε-
ταπεινωμένα.

Λπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς
ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Λπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμο-
νικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς
σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψου-
σιν.

Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ
Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται
ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις,
καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου.

Οτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα
ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντε-
τριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην
καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξου-
δενώσει.

Λγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ
σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ
τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαι-
οσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσια-
στήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με
ὁ Θεός.

ΚΑΝΟΝΕΣ

Τοῦ Μηναίου

Κανὼν α', Ὡδὴ α', τῆς Θεοτόκου

ᾠχος β'. Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν...

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν,
καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε,
δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι δεδόξασται.

Σπ'χ. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς.

Δεῦτε πιστοί, Πνεύματι θείῳ
γηθόμενοι, τὴν ἐξ ἀκάρπου σήμερον,
ἐπιδημήσασαν, εἰς βροτῶν σωτηρίαν,
ἀειπάρθενον Κόρην, ὕμνοις τιμήσω-
μεν.

Σπ'χ. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς.

Χαῖρε σεμνή, Μήτηρ καὶ δούλη
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἡ τῆς ἀρχαίας
πρόξενος, μακαριότητος, τῶν
ἀνθρώπων τῷ γένει, σὲ πάντες
ἐπαξίως, ὕμνοις δοξάζομεν.

Σπ'χ. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς.

Η τῆς ζωῆς, τίκτεται σήμερον
γέφυρα, δι' ἧς βροτοὶ ἀνάκλησιν, τῆς
καταπτώσεως, τῆς εἰς Ἄδου εὐρόντες,
Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ὕμνοις δο-
ξάζουσιν.

Κανὼν δεῦτερος.

Ὡδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'

Ὁ Εἰρμὸς

Τῷ συντρίψαντι πολέμους, ἐν
βραχίονι αὐτοῦ, καὶ διαβιβάσαντι, τὸν
Ἰσραὴλ ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ἄσωμεν
αὐτῷ, ὡς λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, ὅτι δε-
δόξασται». (Δὺς)

Σπ'χ. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς.

Χορευέτω πᾶσα κτίσις,
εὐφραινέσθω καὶ Δαυῖδ, ὅτι ἐκ φυλῆς
αὐτοῦ, καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ,
προῆλθε ῥάβδος, ἄνθος φέρουσα τὸν

Κύριον, καὶ λυτρωτὴν τοῦ παντός.

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Η Αγία τῶν Ἀγίων, ἐν ἀγίῳ ἱερῷ βρέφος ἀνατίθεται, ἀνατραφῆναι ἐκ χειρὸς Ἀγγέλου· πάντες οὖν πιστῶς συνεορτάσωμεν, ἐν τῇ γεννήσει αὐτῆς.

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Γτεῖρα ἄγονος ἡ Ἄννα, ἀλλ' οὐκ ἄτεκνος Θεῷ· ἥδη γὰρ προώριστο, ἐκ γενεῶν ἀγνῆς Παρθένου Μήτηρ· ὅθεν ὁ τῆς κτίσεως ἐβλάστησε, Κτίστης ἐν δούλου μορφῇ.

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Γὲ τὴν ἄσπilon ἀμνάδα, τὴν τὸ ἔριον Χριστῷ, μόνην ἐκ κοιλίας σου προσαγαγοῦσαν, τὴν ἡμῶν οὐσίαν, πάντες ἐκ τῆς Ἄννης τικτομένην σε, ὕμνοις γεραίρομεν.

Δόξα...

Τρία ἀναρχα δοξάζω, τρία ἅγια ὕμνω, τρία συναΐδια, ἐν οὐσιότητι μιᾷ κηρύττω· εἷς γὰρ ἐν Πατρὶ Ὑῖῳ καὶ Πνεύματι, δοξολογεῖται Θεός.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον*

Τίς ἐώρακε παιδίον, ὃ οὐκ ἔσπειρε πατήρ, γάλακτι τρεφόμενον; ἢ ποῦ τεθέαται παρθένος Μήτηρ; Ὅντως ὑπὲρ ἔννοιαν ἀμφοτέρα, Θεογεννητορ ἀγνή.

Ὡδὴ γ'.

Κανὼν α'.

ᾠχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Γτερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε».

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμέμπτως τῷ Θεῷ πολιτευσάμενοι, τὴν πάντων ἐκύησαν σωτηρίαν, οἱ θεόφρονες γεννήτορες, τῆς τὸν Κτίστην τεκούσης καὶ Θεὸν ἡμῶν. *(Δίς)*

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο πᾶσι τὴν ζωὴν πηγάζων Κύριος, ἐκ στείρας προήγαγε τὴν Παρθένον· ἦν εἰσδύναι κατηξίωσε, μετὰ τόκον φυλάξας ἀδιάφθορον.

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς Ἄννης τὸν καρπὸν Μαρίαν σήμερον, τὴν βότρυν κυήσασαν ζωηφόρον, ὥς Θεοτόκον ἀνυμνήσωμεν, προστασίαν τε πάντων καὶ βοήθειαν.

Κανὼν δεύτερος.

Ὡδὴ γ'. ᾠχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμός.

Εστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη τὸ κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου. *(Δίς)*

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εὐλογημένη ἡ κοιλία σου σώφρων Ἄννα· καρπὸν γὰρ ἦνθησε παρθενίας, τὴν ἀσπόρως τὸν τροφέα τῆς κτίσεως, τεκοῦσαν καὶ λυτρωτὴν Ἰησοῦν.

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Γὲ μακαρίζει Αἰεπάρθενε πᾶσα κτίσις, ἐξ Ἄννης σήμερον γεννηθεῖσαν, τὴν ἐκ ρίζης Ἰεσσαὶ ράβδον ἄχραντον, τὸ ἄνθος Χριστὸν βλαστήσασαν.

Σπῆχ. Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Γὲ ἀνωτέραν πάσης κτίσεως Θεοτόκε, δεικνύων ἄχραντε ὁ Υἱός σου, τὴν ἐξ Ἄννης μεγαλύνει σου

γέννησιν, καὶ πάντας εὐφραίνει σήμερον.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνατραφεῖσα εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, Παρθένε ἄχραντε Θεοτόκε, ἄνωτέρα ἀνεδείχθης τῆς κτίσεως, τὸν Κτίστην σαρκὶ κυήσασα.

Δόξα...

Γὲ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἄναρχε τῇ οὐσίᾳ, ὑμνοῦμεν ἄχρονον τὸν Υἱόν σου, καὶ τὸ Πνεῦμα συναΐδιον σέβομεν, ὡς ἓνα τὰ τρία φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Τὸν φωτοδότην καὶ ἀρχίζων τῶν ἀνθρώπων, τεκοῦσα ἄχραντε Θεοτόκε, ἀνεδείχθης θησαυρὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, καὶ πύλη τοῦ ἀπροσίτου φωτός.

Κάθισμα

ᾠχος δ' .Κατεπλάγη Ἰωσήφ

Ἡ Παρθένος Μαριάμ, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, ὡς νεφέλη τοῦ φωτός, σήμερον ἔλαμψεν ἡμῖν, καὶ ἐκ Δικαίων προέρχεται εἰς δόξαν ἡμῶν. Οὐκ ἔτι ὁ Ἀδὰμ κατακρίνεται· ἡ Εὐὰ τῶν δεσμῶν ἡλευθέρωται· καὶ διὰ τοῦτο κράζομεν βοῶντες, ἐν παρρησίᾳ τῇ μόνῃ Ἀγνῇ· Χαρὰν μηνύει, ἡ γέννησίς σου, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κοντάκιον τοῦ μηναίου

ᾠχος δ'

Αὐτόμελον

Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὐὰ, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἡλευθερώθησαν, ἄχραντε, ἐν τῇ ἀγίᾳ γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαός σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κρᾶζειν σοι· Ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος

Ἡ προσευχὴ ὁμοῦ καὶ στεναγμός, τῆς στειρώσεως καὶ ἀτεκνώσεως Ἰωακεῖμ τε καὶ Ἄννης, εὐπρόσδεκτος, καὶ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου ἐλήλυθε, καὶ ἐβλάστησαν καρπὸν ζωηφόρον τῷ κόσμῳ· ὁ μὲν γὰρ προσευχὴν ἐν τῷ ὄρει ἐτέλει, ἡ δὲ ἐν παραδείσῳ ὄνειδος φέρει· ἀλλὰ μετὰ χαράς, ἡ στεῖρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Συναξάριον

Τῇ IB' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ προσκύνησις τῶν τιμίων ξύλων, καὶ ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Αὐτονόμου.

Σπῆχοι

Θῦμα τραπέζῃ προὔτεθη τῇ σῇ Λόγε,

Θύτης σὸς Αὐτόνομος, ἐκθανὼν λίθοις.

Αὐτόνομος δὲ λίθοις δυωκαιδεκάτῃ κατελεύσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κουρνούτου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Σπῆχοι

Κλέους καταγνοὺς τοῦ παρόντος Κουρνούτου,

Εἴφει τὸ μέλλον ἐμπορεύεται κλέους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδώρου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Σπῆχοι

Τμηθεὶς κεφαλὴν Θεόδωρος ἐκ ξίφους,

Θεοῦ μετέσχε δωρεῶν φερωνύμως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Γαλατίᾳ.

Στίχοι

Ἀσκητικοῖς ἰδρῶσι συμμίξας
ἄθλους,

Ἰουλιανὸς διττὰ τὰ στέφη λάβη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν
Αγίων Μαρτύρων Μακεδονίου, Τα-
τιανοῦ, καὶ Θεοδούλου, καὶ μνήμη τοῦ
Ὁσίου Δανιὴλ τοῦ ἐν τῷ Θασίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρ-
τυς Ὁκεανὸς πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι

Τὸν Ὁκεανὸν ἥλιον λαμπρὸν
νόει,

Εἰς Ὁκεανὸν τὴν πυρὰν λε-
λουμένον.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις,
Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβαίνει τῆς Ὑψώσεως τοῦ

Τιμίου Σταυροῦ

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Σταυρὸν χαράξας Μωσῆς, ἐπ'
εὐθείας ῥάβδῳ, τὴν Ἐρυθρὰν διέτεμε,
τῷ Ἰσραὴλ πεζεύσαντι, τὴν δὲ ἐπι-
στρεπτικῶς, Φαραὼ τοῖς ἄρμασι,
κροτήσας ἤνωσεν, ἐπ' εὖρους δια-
γράψας, τὸ ἀήττητον ὄπλον. Διὸ
Χριστῷ ἄσωμεν, τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δε-
δόξασται.

ᾠδὴ γ'.

Ράβδος εἰς τύπον τοῦ μυ-
στηρίου παραλαμβάνεται, τῷ βλαστῷ
γὰρ προκρίνει τὸν ἱερέα. Τῇ στει-
ρευούσῃ δὲ πρῶην, Ἐκκλησία νῦν
ἐξήνθησε, ξύλον Σταυροῦ, εἰς κράτος
καὶ στερέωμα.

ᾠδὴ δ'.

Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκο-
νομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα
τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν
θεότητα.

ᾠδὴ ε'.

Ὡ τρισμακάριστον ξύλον! ἐν ᾧ
ἐτάθη Χριστός, ὁ Βασιλεὺς καὶ

Κύριος δι' οὗ πέπτωκεν ὁ ξύλῳ ἀπα-
τήσας, τῷ ἐν σοὶ δελεασθείς, Θεῷ τῷ
προσπαγέντι σαρκί, τῷ παρέχοντι, τὴν
εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ᾠδὴ ς'.

Νοτίου θηρὸς ἐν σπλάγχνοις,
παλάμας Ἰωνᾶς, σταυροειδῶς διεκπε-
τάσας, τὸ σωτήριον πάθος
προδιετύπου σαφῶς. Ὅθεν τριήμερος
ἐκδύς, τὴν ὑπερκόσμιον Ἀνάστασιν
ὑπεζωγράφησε, τοῦ σαρκὶ προ-
σπαγέντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ
τριημέρῳ ἐγέρσει τὸν κόσμον φωτίσα-
ντος.

ᾠδὴ ζ'.

Εκνοον πρόσταγμα τυράννου,
δυσσεβοῦς, λαοὺς ἐκλόνησε, πνέον
ἀπειλῆς, καὶ δυσφημίας θεοστυγοῦς.
Ὅμως τρεῖς Παῖδας οὐκ ἐδειμάτωσε
θυμὸς θηριώδης, οὐ πῦρ βρόμιον ἄλλ'
ἀντηχοῦντι δροσοβόλῳ πνεύματι, πυρὶ
συνόντες ἔψαλλον ὁ ὑπερύμνητος τῶν
Πατέρων καὶ ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς
εἶ.

ᾠδὴ η'.

Λινοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προ-
σκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Εὐλογεῖτε Παῖδες, τῆς Τριάδος
ἰσάριθμοι, Δημιουργὸν Πατέρα Θεόν,
ὕμνεῖτε τὸν συγκαταβάντα Λόγον, καὶ
τὸ πῦρ εἰς δρόσον μεταποιήσαντα, καὶ
ὑπερυψοῦτε, τὸ πᾶσι ζῶην παρέχον,
Πνεῦμα πανάγιον εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

Κανὼν α',

ᾠδὴ θ', τῆς Θεοτόκου

Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμὸς

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν
Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν
ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθε-
νικῶν, ἀφράστως σωματώσα-σα,
εὐλογημένη πάναγνε, σὲ Θεοτόκε με-
γαλύνομεν. (Δίς)

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο τοῖς ἀπειθοῦσι λαοῖς, ἐξ ἀκροτόμου βλύσας νάματα, τοῖς εὐπειθοῦσιν ἔθνεσι χαρίζεται, ἐκ λαγόνων στειρωτικῶν, καρπὸν εἰς εὐφροσύνην ἡμῖν, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, ἦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τῆς ἀποτόμου ἀρχαίας, ἀναιρέτιν ἀποφάσεως, καὶ τῆς Προμήτορος τὴν ἐπανόρθωσιν, τὴν τοῦ γένους τῆς πρὸς Θεὸν αἰτίαν οἰκειώσεως, τὴν πρὸς τὸν Κτίστην γέφυραν, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Κανὼν β', Ὡδὴ θ', τῆς Θεοτόκου

ᾠχος πλ. δ'.

Ὁ Εἰρμός

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε ἀμφότερα ὠκονομήθη. Διὸ σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν. *(Δίς)*

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Επάξιον Θεομῆτορ τῆς σῆς ἀγνείας, τὸν τόκον ἐκληρώσω δι' ἐπαγγελίας· τῇ ποτὲ γὰρ ἀκάρπῳ, θεόβλαστος καρπὸς ἐδόθη· διὸ σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Πεπλήρωται τοῦ βοῶντος ἡ προφητεία, φησὶ γάρ· Ἀναστήσω σκηνὴν τὴν πεπτωκυῖαν, τοῦ ἱεροῦ Δαυΐδ, ἐν σοί, Ἄχραντε προτυπωθεῖσαν, δι' ἧς ὁ σύμπας τῶν ἀνθρώπων χοῦς, εἰς σῶμα ἀνεπλάσθη Θεῷ.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ σπάργανα προσκυνοῦμέν σου Θεοτόκε, δοξάζομεν τὸν δόντα καρπὸν τῇ πρώην στείρα, καὶ ἀνοίξαντα μήτραν, τὴν ἄγονον ἐκ παραδόξου· ποιεῖ γὰρ πάντα ὅσα βούλεται, Θεὸς ὢν παντεξούσιος.

Σπῆχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Εβλάστησας νυμφοτόκε Ἄννα θεόφρον, ἐκ μήτρας παρ' ἐλπίδα, καὶ ἐξ ἐπαγγελίας, παρθενόφυτον ἄνθος, θεόβλαστον ἀγνείας κάλλος· διὸ σε πάντες μακαρίζομεν, ὡς ῥίζαν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα...

Ἀλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἐστὶ δοξάζειν, τὴν ἀναρχον Τριάδα, Πατέρα καὶ Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον παγκρατορίαν, δι' ἧς ὁ σύμπας κόσμος ἡδρασται, τῷ νεύματι τοῦ κράτους αὐτῆς.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Εχώρησας ἐν γαστρί σου Παρθενομῆτορ, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Χριστὸν τὸν Βασιλέα, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι· αὐτὸν δυσώπει πανσεβάσμιε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καταβασία Ὡδὴ θ'.

Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος, ἀγεωργήτως βλαστήσασα Χριστόν, ὑφ' οὗ τὸ τοῦ Σταυροῦ, ζωηφόρον ἐν γῇ, πεφυτούργηται δένδρον· δι' οὗ νῦν ὑψουμένου, προσκυνοῦντες αὐτόν, σὲ μεγαλύνομεν.

Συναπτὴ μικρά καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Οτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ᾠχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε...

Ἀγάλλονται τὰ πέρατα, τῆς οἰκουμένης σήμερον, ἐν τῇ γεννήσει σου Κόρη, Θεοκυῆτορ Μαρία, καὶ

ἀπειρόγαμε νύμφη· ἐν ᾗ τῶν
φυσάντων σε, τὸ λυπηρὸν διέλυσας,
τῆς ἀτεκνίας ὄνειδος, καὶ τῆς
Προμήτορος Εὐας, τὴν ἐν τῷ τίκτειν
κατάραν.

Ἐξαποστειλάριον

ᾠχος β'

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε

Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι, καὶ Εὐα
μεγαλύνθητι, Προφῆται σὺν Ἀπο-
στόλοις, χορεύσατε καὶ Δικαίοις, κοινὴ
χαρὰ ἐν τῷ κόσμῳ, Ἀγγέλων τε καὶ
ἀνθρώπων, ἐκ τῶν Δικαίων σήμερον,
Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, γεννᾶται ἡ
Θεοτόκος.

ΑΙΝΟΙ. ᾠχος α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύ-
ριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψί-
στοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἀινεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγε-
λοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ
δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Εἶτα ψάλλομεν Σπυχρὰ Προσόμοια γ'

δευτεροῦντες τὸ α.

ᾠχος α'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σπ'χ. **Ἀ**ινεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς
δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν
κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ
πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στείρας τίκτε-
ται, ἡ χάρις καρπογονεῖν, λαμπρῶς
ἀπάρχεται. Εὐφραίνου Ἰωακείμ, τῆς
Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος, οὐκ
ἔστιν ἄλλος ὥς σύ, τῶν γηγενῶν γεν-
νητόρων θεόληπτε· ἡ γὰρ θεοδόχος
Κόρη, τοῦ Θεοῦ τὸ σκῆνωμα, τὸ
πανάγιον ὄρος, διὰ σοῦ ἡμῖν δεδώρη-
ται.

Σπ'χ. **Ἀ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν ἡχῳ

σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ
καὶ κιθάρᾳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἡ
πηγὴ τῆς ζωῆς, ἐκ τῆς στείρας τίκτε-
ται, ἡ χάρις καρπογονεῖν, λαμπρῶς
ἀπάρχεται. Εὐφραίνου Ἰωακείμ, τῆς
Θεοτόκου γεννήτωρ γενόμενος, οὐκ
ἔστιν ἄλλος ὥς σύ, τῶν γηγενῶν γεν-
νητόρων θεόληπτε· ἡ γὰρ θεοδόχος
Κόρη, τοῦ Θεοῦ τὸ σκῆνωμα, τὸ
πανάγιον ὄρος, διὰ σοῦ ἡμῖν δεδώρη-
ται.

Σπ'χ. **Ἀ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν τυ-
μπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ
ἐκ στείρας καρπός, ἀναλάμψας
νεύματι, τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, καὶ
παντοκράτορος, εὐτόνως τὴν κο-
σμικὴν, τῶν ἀγαθῶν διαλέλυκε
στείρωσιν. Μητέρες σὺν τῇ Μητρί, τῆς
Θεοτόκου χορεύσατε κρᾶζουσαι· Κε-
χαριτωμένη χαῖρε, μετὰ σοῦ ὁ Κύριος,
ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, διὰ σοῦ τὸ μέγα
ἔλεος.

Σπ'χ. **Ἀ**ινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμ-
βάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στήλη σωφροσύνης ἔμψυχος,
καὶ λαμπρὸν δοχεῖον, ἀποστίλβον
χάριτι, ἡ Ἄννα ἡ εὐκλεής, φανεῖσα
τέτοκε, τὴν πρόβολον ἀληθῶς, τῆς
παρθενίας τὸ θεῖον ἀπάνθισμα, τὴν
πάσαις παρθενικαῖς, καὶ παρθενίας
ποθοῦσαις τὸ χάρισμα, τὸ τῆς παρ-
θενίας κάλλος, ἐμφανῶς
βραβεύουσαν, καὶ παρέχουσαν πᾶσι,
τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν...

ᾠχος πλ. β'

Ἀὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλ-
λιᾶσθε λαοί· ἰδοὺ γὰρ τοῦ φωτὸς ὁ

νυμφών, καὶ ἡ βίβλος τοῦ λόγου τῆς ζωῆς, ἐκ γαστροῦ προελήλυθε· καὶ ἡ κατὰ ἀνατολὰς πύλη ἀποκυηθεῖσα, προσμένει τὴν εἴσοδον, τοῦ Ἱερέως τοῦ μεγάλου, μόνη καὶ μόνον εἰσάγουσα Χριστὸν εἰς τὴν οἰκουμένην, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς ἥχον πλ. β'

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ'

ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Αγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Αγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Αγιος ὁ Θεός,

Αγιος Ἰσχυρός,

Αγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ'

Η γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ τῆς ἑορτῆς

Ἀντίφωνον Α΄

ᾠχος β΄

Στίχ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυΐδ
καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν
Ἐφραθᾷ, εὐρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πε-
δίοις τοῦ δρυμοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Στίχ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη
περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ
οὐ σαλευθήσεται.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Δόξα Πατρί... **Κ**αὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θε-
οτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄

ᾠχος β΄

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ
ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας
σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ
Δαυΐδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ

Κῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἀγί-
οις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος

τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτήν εἰς κα-
τοικίαν ἑαυτῷ.

Κῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν
Ἀγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι
Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ... **Κ**αὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος
τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ κα-
ταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς
τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον
πατήσας, Εἷς ὢν τῆς ἁγίας Τριάδος,
συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄. ᾠχος δ΄

Στίχ. α΄. Ὡδε κατοικήσω, ὅτι
ἡρετισάμην αὐτήν.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ΄

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε,
χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ
σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαι-
οσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν
εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνα-
τον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν
αἰώνιον.

Στίχ. Ἡγίασε τὸ σκῆνωμα
αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...

Στίχ. Ἄγιος ὁ ναὸς σου, θαυμα-
στός ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...

Μικρὰ Εἰσοδός.

Εἰσοδικὸν

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς
Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἀγίοις θαυμαστός,
ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος δ΄

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε,
χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ· ἐκ

σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρήσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Κοντάκιον ᾠχος δ΄. Αὐτόμελον.

Ἰωακεῖμ καὶ Ἄννα ὀνειδισμοῦ ἀτεκνίας, καὶ Ἀδὰμ καὶ Εὕα, ἐκ τῆς φθορᾶς τοῦ θανάτου, ἠλευθερώθησαν, Ἄχραντε, ἐν τῇ ἀγία γεννήσει σου· αὐτὴν ἐορτάζει καὶ ὁ λαὸς σου, ἐνοχῆς τῶν πταισμάτων, λυτρωθεὶς ἐν τῷ κράζειν σοι· Ἡ στείρα τίκτει τὴν Θεοτόκον, καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπόστολος τῆς ἐορτῆς

Προκείμενον. ᾠχος γ'

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Σπῆχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα 2:5-11

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων οὐχ ἄρπαγμόν ἠγῆσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ

σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψη ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν Θεοῦ πατρός.

Ἀλληλούϊα. (γ') ᾠχος πλ. β'.

Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Σπῆχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία

τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως

ᾠδὴ θ', τῆς Ἑορτῆς

ᾠχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμὸς

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἡ παιδοποιΐα· ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε ἀμφότερα ὠκονομήθη. Διὸ σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

Κοινωνικὸν

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι. Ἀλληλούϊα.

ᾠχος β'

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὖρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν
αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω-
μεν τήν δόξαν Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς
μετασχεῖν τῶν ἁγίων μυστηρίων Σου.
στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ ὅλην
τήν ἡμέραν μελετᾷν τήν δικαιοσύνην
Σου. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλλη-
λουῖα.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογη-
μένον ἀπό τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ
αἰῶνος. (τρίς).

Ἀπόλυσις

«Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...»

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων
Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη
στὸν I.N. Ἀγίου Γεωργίου
Κουλούρας Βέροιας.